

ledes blevet fremhævet, at der maa være den Sammenhæng mellem Bestemmelserne i Folkeforsikringslovens § 19, Stk. 1, Nr. 4 og 5, samt Stk. 2, og Arbejdsløshedsloven, at Kvinder, der vilde være berettiget til ordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, saafremt de ikke paa Grund af forestaaende Fødsel havde ophørt med at arbejde, maa have Ret til den omhandlede Barselhjælp, men at Retten ogsaa kun tilkommer denne Kreds af Kvinder, saaledes at Kvinder, der alene vilde være berettiget til Hjælp fra Fortsættelseskasse eller slet ikke har Adgang til Arbejdsløsheds Hjælp — enten fordi de ikke er forsikrede, eller fordi de har opbrugt deres Hjælp eller ikke opfylder Arbejdsbetingelserne — ikke bør have Adgang til Barselhvilehjælp i Henhold til Folkeforsikringsloven.

Heroverfor kan det imidlertid efter Socialministeriets Formening med Rette anføres, at det ligger udenfor Arbejdsløshedsforsikringens Opgave at understøtte Kvinder, der af lægelige eller sociale Grunde skal have Svangerskabs- eller Barselhvile, saa længe denne vedvarer, og at Konsekvensen heraf maa blive, at ikke blot de Medlemmer, der af nævnte Grunde ophører med at arbejde, men ogsaa de Medlemmer, der i Forvejen er arbejdsløse, men som af samme Grund ikke bør have Arbejde anvist, maa udelukkes fra Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen (Arbejdsløshedskasse eller Fortsættelseskasse) og henvises til Hjælp efter fornævnte Bestemmelser i Folkeforsikringsloven. Ligeledes maa det blive en Konsekvens af Betragtningen om, at Understøttelse under Svangerskabs- eller Barselhvile er Arbejdsløshedsforsikringen uvedkommende, at der ikke er Grundlag for at gøre Adgangen til Hjælp efter Folkeforsikringslovens § 19 betinget af, at paagældende, saafremt hendes Arbejdsløshed ikke var foraarsaget af den forestaaende Fødsel eller dens Følger, vilde have været berettiget til ordinær Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen. Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, der paa Grund af de særlige Bestemmelser i Arbejdsløshedsloven, f. Eks. Arbejdsbetingelser, er afskaarne fra Arbejdsløshedsunderstøttelse, har i samme Grad som Medlemmer, der opfylder Betingelserne for Arbejdsløshedsunderstøttelse, Behov for den særlige Hjælp under Svangerskabs- eller Barselhvile, og den Omstændighed, at de vilde være afskaarne fra den forsikringsmæssige Hjælp gennem Arbejdsløshedskassen, kan ikke give Grundlag for ogsaa at udelukke dem fra forsikringsmæssig Hjælp af en hel anden

Art, nemlig Hjælp efter Folkeforsikringsloven.

Ud fra samme Betragtning bør ogsaa de Medlemmer, der har opbrugt Hjælp gennem Arbejdsløshedskassen, og som oppebærer — eller vilde være berettiget til at oppebære — Fortsættelseshjælp gennem Fortsættelseskassen, henvises til Hjælp efter Folkeforsikringsloven, saafremt en forestaaende Fødsel eller dennes Følger kan berettigede til saadan Hjælp.

Det afgørende for Hjælpens Ydelse maa efter Ministeriets Skøn være, at der skal ydes Erstatning for det Afsavn, som Arbejdsforbudet i Fabriklovens § 29 medfører, og Ministeriet maa derfor holde for, at Barselhjælp maa ydes uden Hensyn til, om de paagældende Kvinder er arbejdsløshedsforsikrede eller ej.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Hjælpens Ydelse til Kvinder, der var arbejdsløse før Fødslen, har man lagt Vægt paa, om Arbejdsophøret er indtraadt indenfor det i Stk. 2 omhandlede Tidsrum af 8 Uger før Fødslen eller paa et tidligere Tidspunkt. Er Arbejdsophøret indtraadt indenfor det nævnte Tidsrum, har man foreslaet, at Arbejdsophøret skal være uden Betydning for paagældendes Adgang til Hjælp efter Stk. 1, Nr. 4 og 5. Er Arbejdsophøret indtraadt paa et tidligere Tidspunkt end 8 Uger før Fødslen, har man derimod ikke ment, at den nævnte Hjælp til sin Tid bør ydes, medmindre hun da kan siges at have normal Tilknytning til sit Fag. En almindelig Regel for, hvornaar dette er Tillæddet, kan ikke opstilles, men som vejledende Kriterium har man i Lighed med beslægtede Forhold henvist til, om paagældendes Arbejdsløshed i Varighed har oversteget det for Ydelsen af ordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse indenfor 12 Maaneder almindeligt gældende Tidsrum, for Tiden normalt 100 Dage.

Denne Opfattelse har Ministeriet vel givet Udtryk for i en Skrivelse af 29. Marts 1935, men man har dog anset det for rigtigst, at Fortolkningen optages i selve Loven.

Til § 6.

Der henvises til Bemærkningerne til det under § 3 stillede Ændringsforslag til Folkeforsikringslovens § 12, Stk. 1.

Med Hensyn til Forslagets økonomiske Rækkevidde bemærkes det, at der ved Udgangen af 1934 var ca. 9 600 bidragydende Medlemmer af de statskontrollerede Sygeforeninger.

Forslaget vil saaledes medføre en aarlig Mindreindtægt for Foreningerne paa ca. 960 Kr.